

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță,
Vladimir Timofti, Iuliana Oprea

judecînd recursul declarat de Rusu Mihail, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Rusu Mihail împotriva SRL „Belvilcom” cu privire la anularea ordinului de demisie, încasarea compensației în locul repunerii în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației pentru concediu nefolosit și încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014,

C O N S T A T Ă :

La 06.03.2012, Rusu Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Belvilcom”, prin care a solicitat anularea ordinului de demisie, încasarea compensației în locul repunerii în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, încasarea compensației pentru concediul nefolosit și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a activat la întreprinderea de arendă „Maconi” în calitate de recepționar al masei de munte la cariera „Fetești”, începînd cu 01.08.2009. La 15.06.2011 a fost eliberat din funcție. Cu ordinul de concediere a făcut cunoștință la data de 16.11.2011 cînd a primit carnetul de muncă.

A indicat că nu este de acord cu ordinul de concediere, deoarece acesta a fost emis nemijlocit în ziua depunerii cererii. În realitate a fost eliberat din funcție și nu a demisionat la data indicată, deoarece la data 12.07.2011 a primit în gestiune depozitul de combustibil, ceea ce confirmă faptul că activa la întreprindere. La eliberare nu i s-a achitat concediul pentru 18 zile calendaristice în sumă de 18 720 lei. Mai mult ca atît, din funcție a fost eliberat în lipsa acordului sindical, necătînd la faptul că este membru de sindicat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2013, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea ordinului nr. 2 din 15.06.2011, emis de directorul SRL „Belvilcom” privind demiterea lui Rusu Mihail din funcție, încasarea de la SRL „Belvilcom” în beneficiul lui Rusu Mihail cu titlu de salariu pentru lipsa forțată de la muncă pentru perioada 16.07.2011-

06.03.2012 suma de 11 600 lei, cu titlu de compensație în locul repunerii în funcție suma de 2 900 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 4 350 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2013, SRL „Belvilcom” a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri de respingere a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și tardivă.

În motivarea cererii de apel, a indicat că instanța a interpretat eronat normele legale și anume art. 85 alin. (1) și (3) CM, fiindcă normele date se referă la situația, etapa de acceptare a demisiei din partea angajatorului, iar în cazul în care, angajatorul acceptă demisia salariatului, eliberarea din funcție poate avea loc, imediat, în ziua în care salariatul și-a exprimat dorința de a întrerupe raportul de muncă, nefiind careva norme legale care ar interzice eliberare salariatului în ziua depunerii cererii. Termenul de 14 zile, este prevăzut pentru salariat, care nu are dreptul de a înceta raportul de muncă timp de 14 zile, dacă nu a fost exprimată voința angajatorului privind eliberarea salariatului și nicidecum nu este un termen care obligă ca ordinul de eliberare în legătură cu demisia să fie emis după expirarea a 14 zile.

A mai menționat că ridicarea carnetului de muncă în octombrie 2011 nu s-a datorat cărorva impedimente din partea întreprinderii, ci din contra intimatul nu a dorit ridicarea acestuia.

Consideră eronată concluzia instanței precum că materialele anexate de Rusu Mihail, cum ar fi darea de seamă pentru perioada 01.07-2011 - 15.07.2011, act de predare-primire, borderou de inventariere, sunt documente oficiale, deoarece acestea nu întrunesc careva condiții pentru a fi considerate documente oficiale. La fel consideră greșită constatarea instanței că termenul de prescripție pentru adresarea în instanța de judecată nu a expirat, deoarece după data de 15.06.2011, nu au fost continuate raporturile de muncă cu Rusu Mihail.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de SRL „Belvilcom”, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2013 și emisă o hotărîre nouă, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind depusă tardiv.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii, constatînd că termenul de depunere a acțiunii nu a fost respectat, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu mult peste termenul prevăzut de lege, iar reclamantul nu a solicitat repunerea în termenul de adresare în judecată.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 18.03.2014, Rusu Mihail a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În argumentarea recursului recurentul a invocat neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, interpretarea în mod eronat a legii, precum și judecarea pricinii de către un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei.

Astfel, recurentul a susținut că dreptul de a ataca în instanța de judecată ordinul de eliberare, a apărut în momentul cînd a primit copia lui.

Indică că în acțiune nu a înaintat pretenții doar privind anularea ordinului, ci și alte capete de cerere, pentru care termenul de prescripție este de 3 ani.

La fel susține că judecătorul S.Arnăuț nu putea participa la judecarea cauzei, deoarece a participat la ședința din 29.08.2013.

SRL „Belvilcom” a depus referință pe marginea recursului înaintat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursul înaintat de Rusu Mihail a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în instanța de apel și verificând, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de intimat, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide că recursul declarat urmează să fie respins, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC al RM instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Decizia recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit este considerată legală și întemeiată.

Potrivit materialelor cauzei, Rusu Mihail s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Belvilcom” privind anularea ordinului de demisie, încasarea compensației în locul repunerii în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, încasarea compensației pentru concediul nefolosit și încasarea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2013, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea ordinului nr. 2 din 15.06.2011, emis de directorul SRL „Belvilcom” privind demiterea lui Rusu Mihail din funcție, încasarea de la SRL „Belvilcom” în beneficiul lui Rusu Mihail cu titlu de salariu pentru lipsa forțată de la muncă pentru perioada 16.07.2011-06.03.2012 suma de 11 600 lei, cu titlu de compensație în locul repunerii în funcție suma de 2 900 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 4 350 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de SRL „Belvilcom”, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 martie 2013 și emisă o hotărâre nouă, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind depusă tardiv.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție susține soluția instanței de apel ca fiind legală și întemeiată, pornind de la următoarele.

După cum rezultă din materialele dosarului, Rusu Mihail activa în cadrul ÎA „Maconi” în proces de insolvabilitate din 01.08.2009 în calitate de recepționar al masei de munte la cariera „Fetești” (f.d. 5).

Urmare a contractului de vânzare-cumpărare nr. 15 din 04.05.2011, ÎI „Maconi” se numește SRL „Belvilcom” (f.d. 5).

Prin ordinul nr.2 din 15.06.2011, Rusu Mihail a fost eliberat din funcția de recepționar al masei de munte și distribuitor de combustibil în temeiul art. 85 alin. (1) CM ca urmare a cererii sale de demisie din aceeași zi (f.d. 27-28).

La 01.10.2011 Rusu Mihail a fost înștiințat repetat despre necesitatea prezentării la sediul carierei „Fetești” pentru eliberarea carnetului de muncă (f.d.

7). După cum susține însăș reclamantul în cererea de chemare în judecată, ordinul nr.2 din 15.06.2011 i-a fost adus la cunoștință la data de 16.11.2011, când a primit carnetul de muncă (f.d. 1).

Prin urmare, Colegiul conchide că instanța de apel corect a stabilit că despre ordinul de eliberare din funcție, Rusu Mihail a cunoscut la momentul înmănării carnetului de muncă.

Potrivit art. 354 lit. c) Codul muncii, se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat și angajator privind încetarea și nulitatea, parțială sau totală, a contractului individual de muncă.

Potrivit art. 355 alin. (1) lit. a) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

(2) Cererile depuse cu omiterea, din motive întemeiate, a termenelor prevăzute la alin.(1) pot fi repuse în termen de instanța de judecată.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că instanța de apel just a constatat că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție. Or, reclamantul Rusu Mihail, aflând la 16.11.2011 despre ordinul de eliberare din funcție, urmka să-l conteste în termen de 3 luni în instanța de judecată, adică pînă la 16.02.2012 inclusiv. Rusu Mihail a depus cererea de chemare în judecată la 06.03.2012.

În acest sens, afirmația recurentului cum că dreptul de a ataca în instanța de judecată ordinul de eliberare, a apărut în momentul când a primit copia lui, Colegiul o consideră neîntemeiată, deoarece norma legală stipulează expres că termenul începe să curgă din momentul când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său și nu este condiționată de recepționarea ordinului.

Nu poate fi reținută ca atare nic afirmația precum că în acțiune nu a înaintat pretenții doar privind anularea ordinului, ci și alte capete de cerere, pentru care termenul de prescripție este de 3 ani.

Potrivit art. 355 alin. (1) lit. b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Pornind de la prevederile normei legale menționate, Colegiul conchide că termenul de prescripție de 3 ani se aplică în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură.

Însă, în situația din speță, obiectul litigiului îl constituie anularea ordinului de eliberare din funcție, iar cerințele privind încasarea sumelor, reies din cerința principală și sunt subsecvente acesteia, respectiv lit. b) a art. 355 nu are aplicabilitate la caz.

În același timp, instanța de recurs consideră declarativă și afirmația recurentului cum că judecătorul S.Arnăut nu putea participa la judecarea cauzei, deoarece a participat la ședința din 29.08.2013.

Potrivit art. 50 alin. (1) lit. d) CPC, judecătorul care judecă pricina urmează a fi recuzat dacă și-a expus opinia asupra pricinii care se judecă.

După cum urmează din actele cauzei, judecătorul Sergiu Arnăut, fiind desemnat și raportor la examinarea cererii de apel declarată de SRL „Belvilcom” (f.d. 122), a participat la 29.08.2013 în componența completului privind soluționarea chestiunii privind punerea pe rol a cererii de apel în cauză, adoptînd

încheierea de respingere a cererii de repunere în termen și restituirea cererii de apel (f.d. 140-141), încheiere care ulterior a fost anulată de instanța de recurs, cauza fiind restituită în instanța de apel pentru judecarea apelului (f.d. 152-156).

Prin urmare, Colegiul conchide că judecătorul Sergiu Arnăut la 29.08.2013 nu a participat la examinarea cauzei în fond și în consecință nu și-a expus opinia asupra pricinii care se judecă și corect a participat la examinarea cauzei în ordine de apel la 22.01.2014, mai ales că a fost desemnat și raportor pe această cauză.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că instanța de apel corect a concluzionat despre tardivitatea acțiunii înaintate de Rusu Mihail.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit atestă că motivele de casare invocate de recurent nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării recursului și acesta urmează a fi respins ca nefondat.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Rusu Mihail.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Rusu Mihail împotriva SRL „Belvilcom” cu privire la anularea ordinului de demisie, încasarea compensației în locul repunerii în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației pentru concediu nefolosit și încasarea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Vladimir Timofti

Iuliana Oprea